

Minaraad

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Advies

van 7 september 2006

**over het wijzigingsbesluit van de Vlaamse Regering
over de inzet van de flexibiliteitsmechanismen van
het Kyotoprotocol door het Vlaamse Gewest**

Krachtlijnen van het advies

Het uitgangspunt voor de Minaraad blijft de consensus in de Vlaamse Klimaatconferentie dat het Vlaamse klimaatbeleid alvast het algemeen principe moet nastreven dat alle in Vlaanderen beschikbare reductiemaatregelen die goedkoper zijn dan het gebruik van flexibiliteitsmechanismen gerealiseerd worden, zodat de inzet van flexibiliteitsmechanismen tot het noodzakelijke kan worden beperkt. Dit principe wordt enkel vermeld bij de aankoop van AAU's op de internationale markt. De Raad vraagt dat het besluit aangepast wordt zodat het van toepassing is bij alle aankopen van Kyoto-eenheden. Daarenboven moet eveneens de operationalisering ervan en de rapportage aan de adviesraden en het Vlaams Parlement geregeld worden.

De Minaraad ondersteunt de voorkeur/prioriteitstelling die in het besluit gegeven wordt aan de verschillende type projecten en de manier waarop de rechten aangekocht kunnen worden. De Raad betreurt wel dat de er geen bijkomende beperkingen opgelegd worden op de aankoop door het Vlaamse Gewest van AAU's. De huidige bepaling zet de deur open voor 'hot air' uit o.a. Rusland. Daarenboven stelt de Raad voor dat de selectiecriteria die volgens het besluit in rekening gebracht moeten worden bij de aankoop van de kredieten toegepast moeten worden op alle aankopen. Alleen zo kan de ecologische, sociale en economische integriteit van de emissiehandel gegarandeerd worden. Dit is eveneens essentieel voor het noodzakelijk vertrouwen in het systeem.

Ten slotte herhaalt de Minaraad zijn belangrijke bedenking bij de mogelijkheid die de Vlaamse overheid zichzelf geeft om bijkomende kredieten te kopen bij uitputting van de reserve voor de nieuwkomers in het Vlaams toewijzingsplan voor de Europese emissiehandel. De Minaraad is van mening dat deze bepaling geschrapt moet worden uit het besluit. Ze verzwakt de emissiereductiedoelstelling van het toewijzingsplan, ondergraaft daarmee de bijdrage van de emissiehandel aan het bereiken van de Kyotodoelstelling, en is expliciet in tegenstelling met de aanbevelingen van de Europese Commissie inzake de nieuwkomersreserve.

Inhoudstafel

Krachtlijnen van het advies	2
Inhoudstafel.....	3
Inleiding.....	4
Adviestekst.....	5
I. Situering.....	5
II. Beoordeling van het voorstel van besluit	8

Inleiding

Op 20 juli 2006 keurde de Vlaamse Regering principieel het voorontwerp van besluit goed tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005 inzake de verhandelbare emissierechten voor broeikasgassen en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende de algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne. De adviesvraag van Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, Kris Peeters werd ontvangen op 28 juli 2006. Gezien de verlofperiode verlengt de minister de adviestermijn van een maand tot 15 september 2006. Met dit advies komt de Raad tegemoet aan deze adviestermijn.

Het ABVV, het ACV, de ACLVB, de Boerenbond, de UNIZO en het VOKA-Vlaams Economisch Verbond onthouden zich bij het voorliggende advies omdat zij hierover via de SERV advies wensen uit te brengen.

Hubert David

Voorzitter Minaraad

Adviestekst

I. Situering

[1] **De verplichting van het Kyoto-protocol.** Het Kyoto-protocol biedt de ondertekenende landen de mogelijkheid om een deel van hun reductie-inspanningen voor broeikasgassen in het buitenland te realiseren via de zogenaamde flexibiliteitsmechanismen. Het internationale kader voorziet 3 van deze mechanismen:

Een eerste is de emissiehandel. Dit systeem laat landen toe om onderling emissiequota te verhandelen (AAU's genoemd, of toegewezen unit) en de aangekochte rechten te gebruiken om de eigen emissiereductiedoelstellingen te halen.

Daarnaast zijn er nog de 2 projectgebonden flexibiliteitsmechanismen, namelijk JI (joint implementation, gemeenschappelijke uitvoering) en CDM (clean development mechanism, mechanisme voor schone ontwikkeling). Deze laatste twee instrumenten laten landen toe om projecten in het buitenland te realiseren en (een deel van) de emissiekredieten voortvloeiend uit de daar gereduceerde emissies van broeikasgassen, te verwerven. In het geval van JI worden deze projecten gerealiseerd in landen die ook zelf broeikasgasreductiedoelstellingen hebben (de zogenaamde Annex I-landen). JI-projecten leveren ERU's (emissiereductie-eenheden) op. CDM is een gelijkaardig mechanisme, waarbij projecten kunnen worden opgezet in de zogenaamde niet-Annex I-landen. In de praktijk zijn dit veelal de ontwikkelingslanden. CDM-projecten leveren CER's (gecertificeerde emissiereducties) op. Door het realiseren van milieuvriendelijke investeringen in het buitenland kunnen landen en bedrijven dus emissiekredieten opbouwen, waardoor ze de mogelijkheid hebben om in eigen land meer broeikasgassen uit te stoten. De mechanismen laten toe om regionale verschillen in marginale reductiekosten te benutten en stellen industrielanden op deze wijze in staat om hun Kyotodoelstelling aan een lagere kostprijs te realiseren.

[2] **Juridisch kader.** Het voorliggende ontwerpbesluit vervolledigt het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005 inzake de verhandelbare emissierechten (het VER-besluit). In Hoofdstuk VIII van dit VER-besluit wordt een goedkeuringsprocedure voor projectactiviteiten opgenomen (Hoofdstuk VIIIbis goedkeuring van projectactiviteiten). Daarnaast wordt vastgelegd hoe het Vlaamse Gewest zelf externe Kyoto-eenheden zal verwerven (Hoofdstuk VIIIter Verwerving van Kyoto-eenheden en emissierechten door het Vlaamse Gewest). De verwervingsregels voor bedrijven en voor het Vlaamse Gewest worden zo gebundeld in eenzelfde besluit.

[3] **Het doel van het ontwerpbesluit.** Met het voorliggende ontwerpbesluit wil de Vlaamse Regering:

- de Vlaamse procedure voor de goedkeuring van CDM- en JI-projecten vastleggen;
- het beleidskader (strategie) vastleggen, waarbinnen het Vlaamse Gewest gebruik zal maken van de Kyotomechanismen, in uitvoering van het REG-decreet van 2 april 2004 en het Vlaams regeerakkoord 2004-2009.

Het ontwerpbesluit reguleert en operationaliseert dus in de eerste plaats het aankoopbeleid van externe Kyoto-eenheden van de Vlaamse overheid zelf. Het heeft echter ook indirect een invloed op de Vlaamse bedrijven, die deelnemen aan het Europese emissiehandelssysteem. De operationalisering van het Vlaamse aankoopbeleid van externe Kyoto-eenheden kan immers de goedkeuring van het Vlaams Toewijzingsplan voor CO2-emissierechten 2008-2012 door de Europese Commissie faciliteren, wat belangrijk is voor het nakomen van de engagementen, aangegaan door het Vlaamse Gewest, in het Vlaamse Benchmarking Convenant over energie-efficiëntie in de industrie van 29 november 2002. De Europese Commissie verwacht nl. dat de Vlaamse overheid duidelijk aangeeft hoe het de rechten die het wil aankopen om de kloof met de Kyotodoestellingen te vullen, effectief zal verwerven.

Ten slotte richt het ontwerpbesluit zich ook tot projectontwikkelaars, vermits vorm wordt gegeven aan de Vlaamse goedkeuringsprocedure van buitenlandse emissiereductieprojecten.

[4] De goedkeuring van een projectactiviteit. Het ontwerpbesluit regelt de procedure die de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid moet volgen bij de behandeling van de ontvangen verzoeken tot goedkeuring van projectactiviteiten. Er wordt een adviescommissie opgericht die de minister zal bijstaan bij de beoordeling van de projecten. Een beoordeling kan enkel positief zijn indien het project voldoet aan een aantal voorwaarden zoals het realiseren van werkelijke en meetbare emissiereducties, overdracht van technologie naar de ontwikkelingslanden en het respecteren van een aantal criteria m.b.t. grote stuwdammen.¹

[5] De verwerving van Kyoto-eenheden en emissierechten door het Vlaamse Gewest. Het besluit voorziet in een overgangsregeling voor 2007. Voor de aankoop van Kyoto-eenheden vanaf 2008 worden er prioriteiten aangegeven.

Tot en met 2007 kan het Vlaams Gewest CER's (uit CDM-projecten) en ERU's (uit JI-projecten) aankopen van projectontwikkelaars via een wedstrijdformule of via de toetreding tot een fonds.

Vanaf 2008 heeft het Vlaamse Gewest meer mogelijkheden, maar geldt er een afnemende volgorde van voorkeur:

- a) CER's en ERU's aankopen van projectontwikkelaars, via een wedstrijdformule, via de toetreding tot een fonds en rechtstreeks op de internationale markt. AAU's (uit de Kyoto-emissiehandel) onder meer verworven via projectontwikkelaars, een wedstrijdformule of via de toetreding tot een fonds.
- b) Aankoop van RMU (verwijderingsunits, of emissiekredieten gegenereerd uit sinkprojecten) op de internationale markt op voorwaarde dat het internationaal kader verder verfijnd is.
- c) AAU's (uit de Kyoto-emissiehandel) rechtstreeks aankopen op de internationale markt. Het besluit stelt hierbij de volgende voorwaarde: *“indien blijkt dat de prijzen voor de andere Kyoto-eenheden niet toelaten om binnen de voorziene budgetten de benodigde hoeveelheden Kyoto-eenheden te verwerven, en er geen goedkopere binnenlandse reductiemaatregelen nog*

---

¹ Deze voorwaarden staan opgesomd in de artikelen 27, 28 en 29 van het VER-besluit.

*tijdig kunnen uitgevoerd worden om voldoende emissiereducties te realiseren in dezelfde handelsperiode.*²

Het zijn de ministers bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid en voor het energiebeleid die verantwoordelijk zijn voor de verwerving van de Kyoto-eenheden. De kwantitatieve doelstellingen voor het verwerven van deze eenheden wordt vastgelegd in het Vlaams Klimaatplan 2006-2012, in de voortgangsrapporten en in de tussentijdse evaluaties ervan.

Het besluit voorziet dat bij de verwerving van Kyoto-eenheden of emissiereducties van projectontwikkelaars, via een wedstrijdformule of via de toetreding tot een fonds minstens de volgende elementen in rekening gebracht moeten worden:

- 1° de verenigbaarheid van de gehanteerde selectiecriteria voor projectactiviteiten en investeringen met het toepasselijke internationale en Europese kader;
- 2° de verenigbaarheid van de gehanteerde selectiecriteria voor projectactiviteiten en investeringen met toepasselijke ecologische, economische en sociale criteria;
- 3° de garanties voor de levering van de Kyoto-eenheden of emissiereducties aan het Vlaamse Gewest;
- 4° de financiële implicaties en kosten voor het Vlaamse Gewest.

[6] Aankoop van Kyoto-eenheden ter aanvulling van de nieuwkomersreserve in het Vlaams allocatieplan van de Europese emissiehandel. Het voorliggende besluit herhaalt de bepaling uit het (ontwerp) Vlaams toewijzingsplan voor de Europese emissiehandel. De toevoeging van art. 32decies stelt nl. dat *“In geval van uitputting van de toewijzingsreserve worden, om strategische en economische redenen en binnen de beschikbare begrotingsmiddelen, emissierechten verworven voor de toewijzing aan nieuwkomers.”*

---

² Om van deze laatste optie gebruik te kunnen maken moet de minister bevoegd voor leefmilieu eerst een evaluatie voorleggen aan de Vlaamse Regering.

II. Beoordeling van het voorstel van besluit

- [7] **Centrale aanbevelingen van het middenveld over de inzet van flexmex-kredieten om de Kyotodoelstellingen te halen.** Hieronder wordt de kader met de kernvragen voor een flexmex-strategie overgenomen uit het gezamenlijk advies van SERV en Minaraad van 30 juni 2006 over het Vlaams Klimaatbeleidsplan. Vervolgens wordt er aangegeven in welke mate het ontwerpbesluit hieraan tegemoet komt.

Kader 1: Kernvragen voor een flexmex-strategie

Hoeveel flexmex-kredieten zal de Vlaamse overheid aankopen?

Het uitgangspunt voor de raden blijft de consensus in de Vlaamse Klimaatconferentie dat Vlaamse klimaatbeleid alvast het algemeen principe moet nastreven dat alle in Vlaanderen beschikbare reductiemaatregelen die goedkoper zijn dan het gebruik van flexibiliteitsmechanismen gerealiseerd worden, zodat de inzet van flexibiliteitsmechanismen tot het noodzakelijke kan worden beperkt. De raden stellen vast dat dit principe niet expliciet in het ontwerpplan is opgenomen en vragen dat dat in het definitieve plan wel gebeurt.

De raden stellen ten tweede vast dat noch het ontwerpplan noch enig ander beleidsdocument informatie verschaft over de kosteneffectiviteit van binnenlandse maatregelen in vergelijking met de verwachte prijzen van flexmex-kredieten om na te gaan of aan dat algemeen principe tegemoet gekomen wordt. De raden vragen dat die informatie wordt verspreid en, als ze niet beschikbaar is, op korte termijn wordt verzameld.

Ten derde menen de raden dat er in de eigen regio méér mogelijk is dan wat er momenteel in het ontwerp klimaatplan is opgenomen. Bijkomende inspanningen in de eigen regio zullen bovendien de verhouding tussen flexibiliteitsmechanismen en binnenlandse inspanningen verbeteren. Ruwe inschattingen van de raden zelf op basis van beschikbare data geven immers aan dat met het geplande beleid België wellicht een zeer aanzienlijk deel van zijn inspanningen zou realiseren met flexibiliteitsmechanismen. België zou zich daarmee situeren in de reeks van landen die een groot beroep doen op flexibiliteitsmechanismen. Tot slot verwijzen de raden naar het internationaal overeengekomen complementariteitsprincipe dat terzake gerespecteerd moet blijven. Uit de tabel 2 (*in het advies van SERV en Minaraad over het klimaatbeleidsplan*) valt ook af te leiden dat de projecties voor het BAU-scenario een grote invloed hebben op de verhouding flexmex versus interne maatregelen en dat een goede afstemming binnen België tussen de gewesten en met de federale overheid nodig is.

Welke flexmex-kredieten zullen worden aangekocht?

Ten aanzien van de vraag welke flexmex-kredieten kunnen worden aangekocht, stellen de raden de volgende principes voorop:

- Het type rechten en kredieten dat wordt aangekocht, moet gediversifieerd zijn. Door te zorgen voor een divers pallet aan types emissierechten, worden de risico's gespreid. Dit kan een antwoord zijn op de onzekerheden over de evolutie van de koolstofmarkten.
- Bij de keuze voor de aankoop van emissiekredieten, moet er een afweging gebeuren tussen enerzijds de prijs van deze kredieten (kostenefficiëntie) en anderzijds de kwaliteit van deze kredieten (realisatie van milieu-, sociale en economische randvoorwaarden). Op dit moment lijken alvast CDM-rechten en in tweede orde AAU's gecombineerd met green investment schemes op basis van deze criteria een gunstige beoordeling te krijgen.
- De criteria en methodologie gebruikt in de federale tenders, op advies van het federaal technisch comité, zijn een goede vertrekbasis voor de selectie van flexmex-kredieten.

Hoe zal de Vlaamse overheid de aankoop van flexmex-kredieten realiseren?

Met betrekking tot de aankoop van flexmex-kredieten, stellen de raden de volgende principes voorop:

- De wijze waarop de overheid rechten en kredieten aankoopt, moet gediversifieerd zijn. Aldus wordt ervaring opgedaan met diverse aankoopmethoden en worden risico's gespreid.
- De toetreding tot fondsen voor de aankoop van flexmex-kredieten, kan een efficiënte strategie zijn voor een kleine regio zoals Vlaanderen. Een fonds fungeert immers als een aankooppool die de overhead- en transactiekosten beperkt in vergelijking met de aankoop via opeenvolgende afzonderlijke tenders.
- Vlaanderen moet binnen Europa aandringen op een meer actieve opstelling, zodat er (meer) Europese tenders worden uitgeschreven waarop Europese lidstaten kunnen intekenen.
- Ook bij de keuze en het gebruik van fondsen moet er een afweging gebeuren tussen de kostenefficiëntie enerzijds en de kwaliteit anderzijds. De voorwaarden die de fondsen opleggen aan hun kredieten kunnen dus afgetoetst worden aan dezelfde voorwaarden die voor de rechtstreekse aankoop van kredieten worden gehanteerd.

Hoe zal de Vlaamse overheid de aankoop van flexmex-kredieten financieren?

Voor de raden is het belangrijk dat de financiering van de aankoop van flexmex-kredieten sluitend geregeld is en dat er dus voldoende middelen beschikbaar zijn. Dat is in het ontwerpplan niet het geval. Er is 37 mio euro gereserveerd voor de aankoop van flexmex-kredieten, terwijl het plan zelf inschat dat er 128 mio euro nodig is. Hierbij werd nog geen rekening met de onzekerheden inzake de omvang van de beleidskloof, noch met de evolutie van de prijzen op de koolstofmarkten.

De raden menen alvast dat de middelen voor de aankoop van flexmex, die zullen worden gekanaliseerd via het Energiefonds, niet ten koste mogen gaan van de middelen van het energiefonds die bestemd waren voor de promotie van binnenlandse maatregelen inzake hernieuwbare energie en REG.

Zij vragen tevens dat er duidelijkheid komt over de wijze waarop de Vlaamse overheid de aankoop van flexmex-kredieten zal financieren, zodat ad hoc begrotingsbeslissingen worden vermeden.

- [8] Operationaliseren van het algemeen principe dat alle in Vlaanderen beschikbare reductiemaatregelen die goedkoper zijn dan het gebruik van flexibiliteitsmechanismen gerealiseerd moeten worden.** Bij de volgorde van voorkeur die in het ontwerpbesluit aangegeven wordt voor de aanschaf van Kyoto-eenheden vanaf 2008 vermeldt het besluit bij de laatste mogelijkheid (directe aankoop van AAU's op de internationale markt) dat dit enkel kan gebeuren indien *“er geen goedkopere binnenlandse reductiemaatregelen nog tijdig kunnen uitgevoerd worden om voldoende emissiereducties te realiseren in dezelfde handelsperiode”*. Het advies van SERV en Minaraad gaat er echter vanuit dat dit principe (waarbij de kosten worden geminimaliseerd) gehanteerd wordt bij alle aankopen van Kyoto-eenheden.

Daarenboven geeft het besluit noch de bijhorende toelichting in de nota aan de Vlaamse Regering enige toelichting bij de verdere operationalisering van dit principe. In uitvoering hiervan is het noodzakelijk dat er een afweging gebeurt van de kosteneffectiviteit van binnenlandse maatregelen in vergelijking met de verwachte prijzen van flexmex-kredieten. De ontwikkeling van een instrument om deze afweging te maken werd aangekondigd, maar is voor zover bekend nog niet afgerond. Ondertussen zal de Vlaamse Regering zich echter wel buigen over verdere stappen in de verwerving van kredieten. In de logica van het besluit en de opmerkingen die de Minaraad formuleert in dit advies, is het noodzakelijk om het afwegingsinstrument zo snel mogelijk op te leveren. Anders zijn gefundeerde regeringsbeslissingen moeilijk te nemen.

Deze afweging was een belangrijk aspect van het advies over het ontwerp Vlaams Klimaatbeleidsplan. De Minaraad vraagt dan ook aan de Vlaamse overheid dat ze over de toepassing van dit principe rapporteert aan de maatschappelijke adviesraden en het Vlaams Parlement. Dit verhoogt de transparantie van en het draagvlak voor het Vlaams beleid inzake flexibele mechanismen.

- [9] **Goede prioriteitstelling bij de verwerving van emissiereducties via de verschillende mogelijke kanalen.** De effectieve bijkomende reductie van emissies kan niet op dezelfde manier gegarandeerd worden bij de verschillende mogelijke Kyoto-mechanismen. Bovendien zijn de bijdragen van de verschillende types emissiekredieten aan technologieoverdracht en lokale duurzame ontwikkeling niet bij elk type even groot. Daarom ondersteunt de Minaraad de rangorde die er in het besluit gegeven wordt aan de verschillende projecten.
- [10] **Verbod op 'hot air'.** De Raad betreurt dat de er geen bijkomende beperkingen opgelegd worden op de aankoop door het Vlaamse Gewest van AAU's. De huidige bepaling zet de deur open voor 'hot air' uit o.a. Rusland.³ We vragen daarom dat die mogelijkheid geschrapt wordt uit het lijstje mogelijke aanvoerwegen van emissierechten voor Vlaanderen.
- [11] **Projecten in eigen land mogelijk maken om binnenlandse emissiereducties te stimuleren.** In ditzelfde verband komt de Minaraad terug op de bepaling in art.32bis van het voorontwerpbesluit, dat stelt dat projecten binnen Vlaanderen niet in aanmerking komen. De Raad beveelt aan deze mogelijkheid niet zomaar te schrappen. In het advies over de ecologische openbare dienstverplichtingen bevelen wij onder andere aan om extra inspanningen door netbeheerders aan te moedigen via de middelen voorzien voor de aankoop van emissiekredieten. Een van de middelen om dit te doen is de extra emissiereducties door de netbeheerders om te zetten in ERU's, en deze aan te kopen.
- [12] **De voorgestelde selectiecriteria moeten in rekening gebracht worden bij de aankoop van alle types van kredieten.** De Raad is van mening dat de voorgestelde selectiecriteria (o.a. internationale normen, ecologische, economische en sociale criteria en de financiële impact voor het Gewest) toegepast moeten worden op de aankoop van emissierechten via alle voorziene kanalen. In het voorliggende ontwerpbesluit worden de voorgestelde criteria beperkt tot art 32septies, §1, 1°, zijnde de rechtstreekse aankoop van emissiekredieten bij projectontwikkelaars en de toetreding tot een fonds. Dit is niet logisch, niet wenselijk en niet in overeenstemming met het advies van Minaraad en SERV over het Vlaams Klimaatbeleidsplan waar dit stelde dat bij de aankoop van emissiekredieten in het algemeen, en bijvoorbeeld ook bij rechtstreekse aankoop op de internationale markt, sociale, ecologische en economische overwegingen moeten spelen (zie ook [7]). Alleen zo kan de ecologische, sociale en economische integriteit van de emissiehandel gegarandeerd worden. Dit is eveneens essentieel voor het noodzakelijk vertrouwen in het systeem.

---

³ Deze term verwijst naar het feit dat sommige landen van Bijlage B (zoals Rusland of Oekraïne), hoofdzakelijk op grond van hun industriële recessie in de jaren 90, in Kyoto emissiequota's hebben gekregen die hoger zijn dan het totaal van de emissies die ze zullen bereiken zonder enige binnenlandse reductiemaatregel.

Daarenboven kan deze bepaling aanleiding geven tot verwarring aangezien artikel 32septies, §1, 1° gaat over de verwervingsregels voor Kyoto-eenheden “tot en met 2007”. Voor de Minaraad moet het volstrekt duidelijk zijn dat deze criteria van toepassing zijn op de verwerving in 2007 en alle jaren die erna komen.

[13] Duidelijkheid scheppen over subsidiëring van kosten projectontwikkelaars. In art. 32novies § 4, opent het voorontwerp van besluit de mogelijkheid om projectontwikkelaars tot 100% ondersteuning te geven van de kosten voor de voorbereiding, en de uitvoering van de projecten. De mogelijkheid om 100% van de kosten betaald te krijgen, bestaat voor “natuurlijke personen, niet-commerciële instellingen en publieksrechterlijke rechtspersonen”. Het is niet duidelijk wat de implicaties zijn van deze bepaling. Gaat het hier enkel over voorschotten op de aankoopprijs van de emissiekredieten? Ook de nota aan de Vlaamse regering schenkt hierover geen duidelijkheid, evenmin als de nota van de Inspectie van Financiën. Uit deze laatste lijkt naar voor te komen dat het om zo goed als elke vorm van ondersteuning kan gaan, ook subsidies. Dit kan uiteraard niet de bedoeling zijn. Voor bepaalde kleinschalige projecten kan het gerechtvaardigd zijn om de te maken kosten voor te schieten. Dit moet zich echter vertalen in een verlaagde, of in het geval van 100% ondersteuning, kosteloze overdracht van de kredieten aan de Vlaamse overheid. De projectontwikkelaar wordt dan eigenlijk een zuivere onderaannemer voor de Vlaamse overheid. Het besluit moet dan ook duidelijkheid scheppen over welke kosten precies in aanmerking komen voor ondersteuning, en vooral bepalen dat het enkel kan gaan over voorschotten (in wat voor vorm dan ook) op de uiteindelijke aankoopprijs van de kredieten.

[14] Geen aanvulling van de reserve voor nieuwkomers in het toewijzingsplan bij de emissiehandel. De Minaraad herhaalt zijn belangrijke bedenking bij de mogelijkheid die de Vlaamse overheid zichzelf geeft om bij uitputting van de reserve voor de nieuwkomers binnen de Europese emissiehandel bijkomende kredieten te kopen. In de richtsnoeren van december 2005 legt de Europese Commissie zelf geen systeem voor nieuwkomers op. De Commissie doet wel een aantal aanbevelingen: “*The Commission recommends Member States (to) ensure in particular that the new entrants reserve not be replenished upon exhaustion...*”⁴ De Minaraad stelt vast dat het engagement van de Vlaamse overheid om bij uitputting van de nieuwkomersreserve, deze reserve tijdens de handelsperiode aan te vullen met rechten die aangekocht worden door de Vlaamse overheid, niet in overeenstemming is met deze aanbevelingen. De Minaraad is daarom van mening dat deze bepaling geschrapt moet worden uit het besluit. Als omwille van engagementen in het kader van het Benchmarkingconvenant het toch noodzakelijk is om de reserve op te trekken, kan dit voor de Minaraad enkel door bijkomende emissieruimte te creëren binnen Vlaanderen, door extra binnenlandse emissiereducerende maatregelen te nemen, of door het plafond van niet-convenantbedrijven te verlagen.

[15] Verzekeren van publieksinformatie over de Vlaamse projectactiviteiten. In het besluit wordt de opdracht voor AMINABEL (leefmilieuadministratie) om informatie aan het publiek ter beschikking te stellen geschrapt (art. 32 van het VER-besluit). De motivatie hiervoor is dat deze rol overgenomen zal worden door de Nationale Klimaatcommissie. Op deze manier zal dan een uniforme regeling uitgewerkt worden

---

⁴ Europese Commissie, Richtsnoeren, COM(2005)703def.

waardoor alle projecten van de gewesten en de federale overheid op 1 plaats raadpleegbaar zullen zijn. De Minaraad ondersteunt dit initiatief maar vraagt dat artikel 32 slechts geschrapt wordt nadat het Samenwerkingsakkoord met de andere gewesten en de federale overheid, waarin dit geregeld wordt, in voege is getreden. Zoniet dreigt een vacuüm te ontstaan.